

Sukker havde hun. Men det var mærkeligt at se, hvor oplivet hun var.“

Ja, der skulde ikke meget til for at holde hende oppe. Men hvad havde Danmark vel til overs for en af sine ædleste Kvinder? Havde hun været en Mand, saa havde hun vel faaet Digtergage, nu kunde hun næppe en Gang faa Lov at tjene Brødet ved sine Hænders Gerning. Hendes Venner, Grundtvigs, kunde aabne deres gæstfri Hus for hende, men da Fru Grundtvig snart døde, var det forbi.

Da er det, hendes Læge og trofaste Ven, den senere Minister *Fenger*, finder paa, at hun skal lære at telegrafere. Da det var et ganske nyt Arbejdsmarked, kunde Mændene ikke godt proklamere, at hun trængte ind paa et Arbejdsmarked, der hidtil udelukkende havde tilhørt dem. Ved Fengers Hjælp blev Mathilde Fibiger saa den første kvindelige Telegrafist i Statens Tjeneste, Banebryder altsaa ogsaa paa dette Omraade. Men da er hendes Helbred alt nedbrudt af den svære Kamp for en Tilværelse i Frihed. Hun har ondt ved at passe sit Arbejde, og da hun er to og fyrretyve Aar gammel, kommer saa „Døden, Befrieren“ til hende. Hun sidder i sin Stol ved Sengen, og da Sygeplejersken vil gaa fra hende et Øjeblik, udbryder hun „Aa, gaa ikke fra mig, nu kommer det, jeg har længtes efter saa længe.“ Et Øjeblik efter var hun død.

Men naar hun altsaa dør med et Smil paa Læberne, saa turde det ikke være uden Sammenhæng med, at hendes Liv, Aar for Aar, viste hende, at hun ikke havde taget fejl i det, som hun havde villet for Kvinderne. Til det sidste syslede hendes Tanker med Kvindesagen og klarede sig mere og mere med Hensyn til dens store Betydning. I Nordens første bekendte Kvindeblad, „Tidskrift för hemmet“, stod en Gang en indsendt Artikel, hvori det udvikledes, at det ikke var heldigt, at Kvinder fik Ansættelse i Statens Tjeneste, da Koketteriet paa Kontorerne saa vilde blive værre end i Balsalen. Hertil har Mathilde Fibiger skrevet i Randen: „Netop det, at Manden og Kvinden stilles overfor hinanden som Medarbejdere, uden Beskyttelse af Konveniensen, er den sande Modvægt mod Løfleriet. En Kokette og en Laps er udelukkede fra dette Omraade; men en god Kvinde, selv om hun er behagesyg, faar andet at tænke paa og forædles derved“.

Senere hedder det i Artiklen, at Kvinden, naar hun faar